

MITÄ MEILTÄ PUUTTUU

KAPITALISTILUOKKA ja sen palvelijat käyttävät kaikkia mahdollisia keinoja taistellessaan työväenluokan vallankumouksellisia pyrkiämyksiä vastaan. Europan eri maissa viimeisten vuosien eli sodan aikana tapahtuneiden vallankumouksien epäonnistuminen on antanut mainion aiheen kapitalistiselle propagandalle alkaa selittämään, että sosialistinen yhteiskunta, sellaisena kuin vallankumoukselliset työläiset sitä suunnittelevat ja toivovat, ei koskaan tule onnistumaan. "Työläisillä on muutakin menetettävää kuin vain kahleensa", kuten meille selitetään. Tällainen propaganda tunnustettavasti vaikuttaa melko huomattavasti sellaisiin työläisiin, jotka eivät ole selvillä materialistisesta maailmankatsomuksesta.

Mutta luokkatietoiset työläiset, jotka kärsivät, minkälaiset edellytykset yhteiskunnalliselle vallankumoukselle täytyy olla taloudellisessa elämässä, eivät näe viime vuosien aikana tapahtuneissa vallankumouksissa mitään sellaista, joka osottaisi, ettei vallankumouksellisten työläisten omaksumat perusopit pidä paikkaansa. Päinvastoin nämä tapahtumat ovat vahvistaneet, yhä selvemmiksi avartaneet, niitä ajatuksia, joille jo vuosikymmeniä sitten laskettiin teoreettinen perusta. Näissä opeissa nimittäin selitetään, että vain palkkatyöläiset voivat olla vallankumouksellisia työväenluokan näkökannalta katsoen ja sen etujen mukaisesti. Edelleen niissä selitetään, että palkkaköyhälistön täytyy tulla suurimmaksi ja korvaamattomaksi luokaksi yhteiskunnassa ennen kuin voidaan puhua yhteiskunnallisen vallankumouksen mahdollisuuksista, tai sen taloudellisista edellytyksistä.

Jos kapitalistiluokan jäsenet, teollisuus- ja tuotantolaitosten omistajat, osottautuivat välttämättömäksi teollisuuselämän toiminnalle Venäjällä tai muissa taloudellisesti takaperoisissa maissa, niin se suinkaan ei tarkoita sitä, että ne olisivat välttämättömiä korkealle kehittyneissä teollisuusmaissa, kuten esimerkiksi Amerikassa. Kun me katsellemme Yhdysvaltain teollisuuselämää, sen tuottavaa ja johtavaa työtä silmällä pitäen, niin me emme näe kapitalistiluokan välttämättömyyttä missään. Kaikki tehtaat, kaivokset, myllyt, rautatiet y. m. yhteiskunnalliselle tuotannolle ja jaolle välttämättömät välineet ja laitokset toimivat, pysyvät käynnissä, palkkatyöläisten työn kautta ja sen kustannuksella. Kaikkien näiden laitosten omistajat yleensä eivät ole millään ta-

valla yhteydessä varsinaisen tuottavan eikä johtavankaan työn kanssa.

Jos esimerkiksi Yhdysvaltain suuren ja yhteiskunnalliselle hyvinvoinnille välttämättömän rautatiesysteemin omistajat sattuisivat, vaikka huomenna, kuolla kupsahtamaan, kuten tavataan sanoa, niin liikenne ei millään tavalla siitä häiriytyisi, vaan jatkuisi entiseen tapaan. Junat kiittäisivät maan äärestä toiseen, kuten ennenkin, ja kuljettaisivat mukansa matkustajia sekä kaikenlaisia tavaroita. Jos Rockefeller huomenna "muuttaisi taivaaseen, ottamaan kirkkaan kruununsa", jonka hänen tekemänsä "hyvät työt" luonnollisesti edellyttävät, niin hänen omistamansa öljylähteet pulppuaisivat, kuten ennenkin, työläiset laittaisivat öljyn tynnyreihin ja muihin suuriin säilytys- ja kuljetuslaitoksiin, markkinoille vietäväksi ja kuluttajain käytettäväksi. Samoin jatkuisi työt kaikissa muissa Rockefellerin omistamissa tuotanto- ja teollisuuslaitoksissa. Vaikka Henry Ford kuolisi aivan lähimmässä tulevaisuudessa, jonkun "kannon juurella luontoa ihailemassa" ollessaan, niin autoja edelleenkin voitaisiin tehdä ja valmistettaisiin hänen omistamissaan tehtaissa.

Kapitalistiluokan jäsenet, tuotantolaitosten varsinaiset omistajat, eivät nouse aamusin kello viiden tai kuuden aikana ja riennä työmaille, raatamaan pitkäksi päiväksi, kuten tekevät työläiset, vaan he kuluttavat aikansa laiskottelemalla mahtavissa palatseissaan, uiskentelemalla jossain Palm Beachin kirkkaassa vedessä, tai matkustellen ulkomailla, huvittelemassa ja "tutkimassa" historiallisten kaupunkien ja kansakuntien jättämiä muistomerkkejä. Heidän omistamansa tehtaat ja muut tuotantolaitokset käyvät ja muuttavat miljoonien työläisten hikeä kullaksi. Teollisuuksien johto, joka menneinä aikoina suurin piirtein kuului omistajain tehtäviin, nykyisin joksikin poikkeuksesta riippuu palkkatyöläisistä, joskin näissä tehtävissä olevat henkilöt tavalisesti saavat hiukan paremman korvauksen, kuin varsinaisissa tuottavissa tehtävissä olevat työläiset. Yleensä kapitalistiluokan jäsenet eivät kuluta henkistä eikä ruumiillista energiaansa tekemällä yhteiskuntahyödyllistä työtä.

Kapitalistiluokan jäsenet, jotka omistavat ja kontroleeraavat taloudelliselle elämälle välttämättömät tuotantolaitokset ja välineet, ovat muuttuneet loiseläjiksi, joista ei ole minkäänlaista hyötyä yhteiskunnal-

le, vaan päinvastoin vahinkoa. Tämän maan palkkaköyhälistö muodostaa luokan, joka on ylivoimainen yhteiskunnallisen merkityksensä puolesta ja niin ollen korvaamaton. Jos se, työväenluokka, lakkaisi työskentelemästä, niin siitä olisi seurauksena tuotantokoneiston pysähtyminen ja koko yhteiskunta joutuisi auttamattomaan pulaan. Mikään tuotannollinen elämä ei voi jatkua ilman sen työtä ja toimintaa. Valheellisia siis ovat sellaiset väitteet, ettei työväenluokka ole kykenevä hoitamaan yhteiskunnallista tuotantoa, ilman kapitalistiluokan apua ja että työväenluokalla on muutakin menetettävää kuin vain kahleensa.

Amerikan palkkaköyhälistö omaa vallankumoukselle välttämättömät edellytykset, mikäli sen yhteiskunnallinen merkitys on kysymyksessä. Mutta tämä ei silti tarkoita sitä, että tämän maan työväenluokka olisi valmis astumaan yhteiskunnallisen elämän herraksi. Työväenluokalta puuttuu luokkatietoisuutta ja järjestyneisyyttä. Korkealle kehittyneen teollisuuselämän valtaus ja hoitaminen — säilyttäminen — vaatii tehtävistä tietoa voimaa, joka toimii joustavasti ja tiiviin keskinäisen kurin alaisena. Teollisuuden hoito vaatii lujempaa ja raken-

tavampaa kuria, kuin aseellinen ylivalta. Teollisuuselämän hoitamiselle välttämätöin voima ja kuri voidaan saavuttaa vain taloudellisen järjestäytymisen kautta. Tämän seikan todeksi vaakuuttavat viimeisten vuosien aikana nähdyt esimerkit ja saadut kokemukset.

“Järjestymällä teollisuuksittain me muodostamme uutta yhteiskuntarakennetta vanhan kuoren sisällä”, sanotaan I. W. W:n esipuheessa. Samalla kun I. W. W. järjestää työläisiä, jotta he tulisivat kykeneviksi taistelemaan itselleen välillisiä parannuksia, se rakentaa perustaa uudelle yhteiskunnalle. Siksipä jokaisen työläisen, joka käsittää, että kapitalistinen tuotantotapa täytyy pakotakin hävitä, tulisi yhtyä I. W. W:hen ja alkaa auttamaan sen järjestämis- ja kasvatustyötä. Tämän maan työväenluokalta puuttuu luokkatietoisuutta ja järjestyneisyyttä. Mitä kiinteämmin ja tuloksekkaammin me työskentelemme näiden puutteellisuuksien poistamiseksi, sitä nopeammin lähestyy se aika, jolloin me voimme vapautua yhteiskunnalliselle elämälle tarpeettomiksi tulleista loiseläjistä ja astua koko yhteiskunnallisen elämän määrääväksi ja johtavaksi herraksi.

HULLUN MIETTEITÄ

Olen hullu, ne sanovat niin,
Kai saa sitten hulluna olla.
Ja parempihan hulluna olla on,
Kuin viisasten kirjoissa nolla.

Minä teille viisahat nauran niin,
Mistä saitte te viisautenne.
Kun järjen niukkaa teissä ei näy,
Se ihme on ihmeittemme.

Kuten päättömät kanat te lenuätte vain,
Aina kohoatte pilvien taakse.
Ja sehän mua niin kovin naurattaa,
Sieltä tulette ja muututte maaksi.

Näkee niitä joskus aina viisaitakin,
Kun kalterin raosta vahtaa.
Niillä vatsa on valtava pyöreä niin,
Siellä järkeä olla mahtaa.

Ne työtä ei tee, ne kehrää ei,
Isä taivahan ruokkii heitä.
Vain aina kun laihan ja surkean näät,
Niin muista se yksi on meitä.

Olin kerta mä kirjoissa viisahien
Ja silloin olin vasta hullu.
Tein työtä kuin muuli mä päivin ja öin
Ja siitä en siihen tullu.

Vaan onni se kerran potkasi mua,
Kivi kaivannos putos päähän.
Ne tutkivat mua ja tuomitsivat:
Pojan järki on vetänyt jäähän.

Ja siitä saakka mä hulluna ollut oon
Ja hulluna kai saan kuolla.
Vaan parempihan hulluna täälläkin on,
Kun viisaana hullujen puolla.

Nels K.

